

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Fertilitas terræ sanctæ à Brochardo narrata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

copia aromatum, & lapidum pretiosorum, & aurii importatus est, per Arabes. Nam regio ad cultum, & negotiationem est idonea, & ciuitas abundat arcibus, non deest ei quidquam eorum, qua mari aduehi solent, cum habeat portus opportunos, qui abunde suppeditent res, & Ascalona, & Ioppe, & Gaza similiter etiam Ptolemaidis. In horum locorum quasi medio sita est ipsa ciuitas, per se ipsa abunde habens omnia; cum sit irrigua undique aquis, & ad magnam securitatem munita. Nam Jordani fluuius ille perennis circumfluit ipsam, in se ab antiquo continentem non minus aruorum, quam sex millia myriadum. Deinde ex vicinia sexaginta myriades hominum in ipsam peruenierunt, qui singuli possessionem centum jugerum agri sunt consecuti. Fluuius autem perinde; ut Nilus, circa tempus exundans, multum terra irrigat. Sic agros laudat Aristaeas, qui Jordane praetexuntur, & olim a Deo illis dati sunt, pro quibus religio, cultus diuinus, & virtus, aequitas, innocentia fleturunt.

Sed addo his testem Brochardum, quem etiam Pererius tanto magis estimat, quia non solum ante trecentos annos, postquam Iudea sub imperium Saracenorum subjecta est, vixit; sed etiam totum decennium consumpsit in ea regione diligentissime perlustrada. Is ergo Brochardus oculatus testis, terrae sanctae nobilitatem his coloribus depinxit. Non est credendum quibusdam contrarium nunciantibus; neq; enim eam diligenter considerarunt. His oculis vidi, quanta fertilitate terra benedicta fructificat: frumentum enim vix terra exculta, sine siccitate & fimo, mirabiliter crescit & multiplicatur. Agri sunt velut horci, in quibus feniculum, salvia, ruta, rosa paucim crescent. Ibi bombyx affluit, cannamelia abundant, ex quibus saccharum extrahitur. Sunt ibi cedri, citri, limones, anarangi, suauissimi & optimi odoris; qui per anni circulum, continuè seruantur in arboribus. Sunt & quedam pomacitrina magna, ex quibus electuaria pretiosa valde conficiuntur. Sunt & fructus dicti poma Paradisi, penitus admirabiles. Porro hac crescunt in modum botryna; & est botrys ille interdum magnus, ut coprinus, seu spora: habet grana interdum centum, & nonnunquam plura in modum vinea: sunt autem longa, ad quantitatem sex digitorum; & nonnunquam sphaerica ad quantitatem ouie gallinae; saporis vero delicatissimi, & dulcis, ut est mel. Grana intus semen non habent, sed tota eorum substantia comedibilis

VII.

Benedict.

Perer. in c. 3.

Exod. disp. II.

Brochard. in
lib. de terra
sancte part. 2.
cap. 5.

bilis est. *Fruitus iste vix uno anno crescit, & maturatur.* Alio citò deficit: est enim eius periodus trium annorum, ut plurimum: quia in aere sciente, alia ex radice prodire incipit: & hoc iterum postea ari- scente, procedit tertia, & sic deinceps. *Folia eius arboris longa sunt in-* *star hominis stature: lata usque adeo, ut disco totum hominem conti-* *gant.* *Vinum terra sancta pretiosum valde est, & suave, præcipue in* *ca Bethlehem, & nonnulli eadem vitis, ter, in anno, fert uvas, & mu-* *tur omnes, suo tempore.* *Ficus, malo granata, oleum, mel, peponi,* *truli Babylonici, & omnium generum legumina, & frumentum quan-* *num, in terra sancta, optimè colliguntur.* *Panem adeo sapidum &* *licatum non comedunt, qualem in Hierusalem.* *Sues silvestres, leponi,* *capreoli, dama, perdices, coturnices, quantum ibi abundant, pene esti-* *credibile dictu.* *Plurimum est ibi leonum & visorum, aliarumq[ue] fau-* *rum; camelorum autem incredibilis multitudo, quorum ego in un-* *genere pascentium vidi tria millia, pluresq[ue] etiam dromedarios.* *U-* *nicornios. Deniq[ue] illuc extant omnia mundi bona;* & verè terræ
fluit riuis lactus & mellis.

VIII.

Quis non putet eiuscmodi verbis describi Paradisum? Quis terram talem non judicet diuinæ promissioni conuenientem? In qua non nisi Numinis serui & amici digni fuerunt habitare: hostes autem Dei ac scelerati idololatriæ meritò inde sunt exturbati; & rursum, commerentibus Iudeis, Saraceni introrsus. Sub quibus, cum eadem extiterit fertilitas, intelligimus eam fertilitatem è soli bonitate cælique naturali benignitate; non autem, præter naturæ ordinem, atque prodigiōse, profluxisse. Quare, nec amissio Paradiso, terra spinas & tribulos germinans illiberaliter est aspernanda; quæ adhuc faciem tam amoenam retinet; & hominibus, tanquam mater, præbet alimenta. Ut proinde contemnda sint sellulariorum opprobria, ex plebeia fæce, contra terram, tanquam noucream, austi facerrime vociferantia. Nouerint illi, se terra filios, agnoscant suam vil- tatem, & cælo se submittant, omnia, quæ illis necessaria sunt ad vitam, submittentur. Si insolescunt, merito illis pabulum subducit mundi Rector, sicut equo ferocienti. Qua de caussa etiam, in ipsa terra illa lactea, & mellea regione, diuina prouidentia, singulari judicio, Iudaëlis, quando Deum coluerunt, & mandata